

8. trin. I

11. august 2019

Toreby 9, Sundkirken 10

Salmer:

726 Gak ud, min sjæl	Op, min sjæl	741
390 Gud, lad dit ord		390
368 Vintræ og grene		
412 Som vintergrene		368
849 Igen berørt		
292 Kærligheds og	Går det	475

Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Matthæus (Matt. 7, 15-21)

Bøn:

Vor Gud og far

Giv os kraft og energi, så livet kan være frugtbart
omkring os.

Amen

I dag handler det bla om træer og frugter
– der bruges billeder, som egentlig er meget
forståelige og aktuelle.

Hvis man går en tur i sin have og studerer lidt på frugthøsten, da kan den tage sig forskellig ud fra år til år.

Nogen gange bugner det med saftig og god frugt, andre år er det kun lidt frugt, og den frugt der er kan være både runken, indtørret og ormeædt
- dårlig frugt er der ikke meget godt at sige om.

Men hvad kommer det sig af?

- Det er noget med vækstbetingelserne, noget med vejr og vand, og om gødning og næring har været optimalt eller om noget udenom træet og udenom frugten har gjort væksten dårlig.

Hvor er græsset grønnest?

– det er det der, hvor du vander det.

Det er en talemåde, som bruges når vi vil sige at vores egen tilgang til tingene også har betydning.

Når vand og andre forhold er i orden kan frugten suge næring og vokse og gro og blive god og moden.

Når Jesus siger ”I kan kende dem på frugterne” så er det mennesker han taler om.

Vi mennesker skal bære god frugt, og for at vi kan gøre det skal vi have næring og gode vækstbetingelser.

Det er ikke træet som er interessant, men frugten.

Frugten er det man kan leve af.

Og frugten skal man kendes på, ikke træets smukke blade, ikke dets store flotte krone, men frugten er afgørende.

Jesus Kristus har med sit liv selv vist os hvordan den gode frugt viser sig i verden.

Han har vist os hvad Guds vilje i verden er.

Han har vist os Guds måde at være menneske og medmenneske på.

Og den bedste afskærmning mod det falske og det dårlige er at holde sig nær til Kristus.

Frugten er afslørende.

Når man hører dagens evangelium kan man godt komme til at tro at frelsen afhænger af om vi

formår at bære god frugt – om vi formår at gøre
Guds vilje i verden.

Men ligesom med Zakæus, som vi hørte om sidste
søndag, så er rækkefølgen vigtig.

Jesus tjekkede heldigvis ikke om Zakæus' liv
havde været frugtbart.

Jesus delte sit liv med Zakæus,
han viste kærlighed og barmhjertighed
uden krav
og uden forbehold.

Derefter fik Zakæus lyst til at handle og gøre godt
mod de fattige.

I mødet med Kristus blev hans liv rigere
og hans handlinger bar frugt i verden.

Sådan er rækkefølgen også i dag.

Det starter med at vi er knyttet til Kristus,
at vi allerede er Guds børn – Guds arvinger og
Kristi medarvinger –
Gud har i Kristus givet os et arveforskud.

Kristus er det gode træ, stammen,
og det er fra ham vi kan og skal suge næring.
Vi er grene på livets træ,

Da vi blev døbt fik vi noget godt at starte på,
noget som kan vokse i menneskelivet.
Dåbens vand får kærlighedens frugter til at gro.

Som Guds børn får vi næring og kraft fra Jesus
Kristus, så vores liv kan være frugtbart,
ikke kun frugtbart for os selv og vores eget ve og
vel,
men nok så meget for vore omgivelser og vore
medmennesker.

Det frugtbare er det sande,
ordet frugtbart er i sig selv positivt.
Frugtbart er det der giver et godt resultat,
når samarbejdet er frugtbart, så kommer der noget
godt ud af det.
Når livet er frugtbart så kommer der noget godt ud
af det.

Når et menneske dør, da ser vi ofte tilbage på livet
og hvad det har været,
og vi gør os som regel umage med at finde det
gode.

Det lader sig faktisk altid gøre at sige noget godt.

Det menneske findes ikke, som ikke har båret bare lidt godt frugt.

Selv det sværeste liv er ikke frugtesløst.

-

Når vi ser tilbage bliver det svære lidt mindre tydeligt,

mens de gode erindringer dukker op med fornyet styrke.

Det er godt, at det som regel er sådan.

Paulus taler Åndens frugter, der bla er fred, glæde, tålmodighed, godhed, mildhed, venlighed og – ikke mindst – kærlighed.

Det er godt, når vi kan få øje på godheden i alles liv.

Om frugten er sparsom eller rigelig tydelig eller hengemt er ikke afgørende, men det afgørende er frugten.

For Guds rige er hvor vi frugterne er, hvor frugterne gror og modnes.

Og frugterne gror bedst, der hvor de får lov at leve af dåbens vand,

passende mængde vand

og passende mængde varme og kærlighed.

Måske skal vi flytte fokus – også for os selv – væk fra frugterne vi skal bære og i stedet holde os for øje hvor vi kan suge næring til os.

Nemlig hos Jesus Kristus,
i Guds kærlighed får vi grokraft til at leve i kærlighed.

Eller som Jesus selv siger det:

”Den der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt, for skilt fra mig kan I slet intet gøre”
Amen